

International Migration Outlook: SOPEMI - 2006 Edition

Summary in Danish

International Migration Outlook: SOPEMI – 2006 udgave

Sammendrag på dansk

Leder

Håndtering af migration – en vanskelig balanceakt

Med en stigende migration og voksende mangel på arbejdskraft er migration rykket opad på den politiske dagsorden i OECD-lande....

International migration er rykket opad på den politiske dagsorden i de fleste OECD-lande i løbet af det seneste årti. Der er adskillige årsager hertil. For det første voksede immigrationstilstrømningen hurtigt i løbet af 1990'erne og vokser nu igen, idet den til tider bruger uregulerede eller ukonventionelle kanaler (asylansøgere, turister der bliver). Aktuelt kommer der hvert år tæt på tre millioner langtidssimmigranter ind i OECD-lande på lovlig vis, og endnu flere midlertidige bevægelser, hvis vi medtager internationale studerende (se kapitel 1). Og her medtælles ikke uautoriserede bevægelser. For det andet forventes det, med aldrende befolkninger og faldende interesse indenfor visse fag i OECD-lande (videnskab, byggeindustrien), at der vil være behov for større immigrationer af arbejdstagere i den nærmeste fremtid.

Dette vil kun være muligt, hvis tidligere og nuværende immigranter, som der bliver flere og flere af, integreres uden besvær i værtslandet. Men immigranternes præstationer på arbejdsmarkedet er ikke så favorable, som de var tidligere, hverken for tidligere og de seneste nytilkomne i mange lande og selv ikke for deres efterkommere.

...men håndtering af migration er blevet en vanskelig balanceakt

Regeringer står derfor overfor den delikate opgave at opnå en balance mellem åbenhed overfor international migration i håbet om at tiltrække de krævede kvalifikationer for at tilfredsstille de hjemlige behov, principfasthed i håndteringen af migrationstilstrømningen for at demonstrere overfor den offentlige mening og potentielle

immigranter, at uautoriserede bevægelser ikke tolereres samt implementering af effektive politikker for at sikre integrationen af immigranter.

Det er svært at opnå den rette balance. Det kræver, at man får den rette sammensætning af valgte og ikke-valgte migranter, af midlertidige og permanente migranter, af højtuddannede og lavtuddannede og mere generelt af åbenhed og kontrol.

Valget af migranter er ikke ukompliceret, og det er ikke alle migranter, der kan vælges

For det første er valget af migranter ikke altid ukompliceret. I alle lande findes der ganske vist betydelige immigrationsbevægelser, som regeringer har begrænsede beføjelser over. Dette skyldes anerkendte menneskerettigheder (bosiddendes ret til at bo sammen med deres familier, eller at gifte sig med eller adoptere, hvem de vil) eller godkendte internationale aftaler (så som Genevekonventionen om flygtninge eller fri bevægelse-traktater). Sådanne "ikke-beføjede" bevægelser (se kapitel 2) er allerede arbejdskilder for værtslande, men ikke altid for efterspurgte stillinger. Hvis det sidstnævnte skal tilfredsstilles, betyder det en øgning af de totale niveauer for at tiltrække de rette mennesker med de rette kvalifikationer.

I nogle lande foretages valget på basis af sproglige færdigheder, arbejds erfaring, uddannelse og alder...

Hvordan skal immigranterne vælges og hvor mange? Bør immigranter vælges på basis af deres karakteristika med point for sproglige færdigheder, arbejds erfaring, uddannelse, alder og kun de valgte, der har det krævede antal minimumpoint? Dette gøres i Australien, Canada og New Zealand, og der henvises ofte til migrationsordningerne i disse lande som en model, de øvrige OECD-lande kan følge. I disse lande er ca. 60% eller mere af immigranterne (inklusive familiemedlemmer) i den uddannede migrantstrøm.

...hvorimod det i andre lande er arbejdsgiverne, der vælger, således at arbejdstagere har arbejde ved ankomsten

I praksis vælges lovlige immigrantarbejdstagere i alle lande bortset fra personer, der rejser under frie bevægelsesordninger så som EU. Forskellen i Australien, Canada og New Zealand er, at de vælges af arbejdsgivere i stedet for af den nationale administration. Men regeringer pålægger nogle gange løn-, beskæftigelses- eller uddannelseskriterier, hvilket begrænser mulighederne. Og når immigranter er valgt af arbejdsgiverne, har de et job ved ankomsten i stedet for, at de skal klare sig selv i et nyt land. Historisk set har det fungeret for Australien og Canada at introducere valgte immigranter på arbejdsmarkedet uden at have job i forvejen. For nylig har begrænsningerne dog vist sig, idet arbejdsgivere tillægger udenlandsk arbejds erfaring og uddannelse mindre og mindre betydning. Så selv disse lande er begyndt at give point til potentielle immigranter for jobtilbud og at vælge personer, der allerede befinder sig i landet på midlertidig basis.

Det er ikke oplagt at beslutte det antal, der får adgang...

At give adgang til det rette antal immigranter er endnu en udfordring: giv adgang til for mange, og nogle af dem vil have svært ved at finde arbejde; giv adgang til for få, og vilkårene på arbejdsmarkedet bliver muligvis for trange. Nogle lande håndterer dette ved at fastsætte numeriske mål eller begrænsninger (se kapitel 2). Det står ikke altid klart, hvordan disse mål bestemmes. De synes at afspejle delvis demografiske mål og delvis tidligere erfaringer og politiske beslutninger om, hvor meget arbejdsmarkedet og den offentlige mening kan absorbere.

...og nogle lande håndterer dette ved at fastsætte forudbestemte mål eller begrænsninger, som de holder sig til

Mål og begrænsninger har det formål, at de viser den offentlige mening, at bevægelserne bliver styret. Men de skal være omhyggeligt fastlagte, så man sikrer, at de overholder de hjemlige arbejdskraftbehov, hvilket ikke altid er en enkel opgave. Én risiko er muligheden for pukler, hvis antallet af berettigede ansøgere overstiger antallet af tilgængelige pladser. Pukler kan være en kilde til frustration, kan gøre migrationssystemet mindre fleksibelt og tjene som motivation for ureglementeret adgang eller ophold for ellers berettigede kandidater.

Midlertidig migration er én måde, hvorpå man kan løse nogle arbejdskraftbehov...

Nogle arbejdskraftbehov kan opfyldes gennem midlertidige bevægelser, og på dette område har der været succesrige, tidligere erfaringer. Disse foreslår, at midlertidig migration kan styres, hvis arbejdet, der skal udføres, også er midlertidigt, hvis alle interesserede parter – inklusive arbejdsgivere – er involveret i rekrutteringen, og hvis arbejdstagere og arbejdsgivere har chancen for at blive kædet sammen igen fremover.

...men ikke de, der er regelmæssige og igangværende

Da det er nemmere at sælge til en skeptisk, offentlig mening, foretrækker de fleste lande at have midlertidig migration til lavtuddannede arbejdere. Sådanne arbejdere lader ikke til at kunne tilpasse sig så godt set i lyset af en skiftende økonomi, og integrationen af dem varer længere. Men det er usandsynligt, at igangværende, regelmæssige arbejdskraftbehov på rimelig vis kan tilfredsstilles ved en pendling ind og ud af midlertidige arbejdere. Arbejdsgivere ønsker at beholde pålidelige arbejdere og ønsker ikke evigt og altid at oplære nye grupper. Så der er behov for, at en del migration af lavtuddannede arbejdere er permanent. *Hvis arbejdstilladelser holdes på et minimum set i lyset af stærk efterspørgsel, er der stor risiko for ureglementerede bevægelser*

Hvis der er lille mulighed for, at lavtuddannede arbejdere kan komme ind, og hvis ingen andre arbejdskrafttilførselskilder kan tilfredsstille behovene for lavtuddannede arbejdere, er der stor risiko for, at der skabes ureglementerede bevægelser. Dette er især tilfældet, hvis kontrollen af uregelmæssig migration og arbejde er svag. I nogle lande estimeres den uautoriserede immigrantbefolkning at udgøre mere end 3% af hele befolkningstallet. Men ulovlig beskæftigelse er ikke uundgåelig. Erfaringen med reguleringsprogrammer peger i retning mod, at arbejdsgivere, der ofte skal levere

bevislige jobtilbud til potentielle kandidater, ikke nødvendigvis foretrækker illegale arbejdere. Deres behov kunne opfyldes med et passende program for arbejdstilladelser, der sikrer, at tilladelser gives hurtigt og i tilstrækkeligt antal.

Migrationen af højtuddannede personer udgør muligvis et alvorligt tab for de udsendende lande i udviklingslandene

Alle lande vil have højtuddannede immigranter. Samtidig med at stort set alle OECD-lande er blevet modtagerlande, vil konkurrencen øges om at tiltrække og holde på især de højtuddannede. Sproget bliver helt tydeligt et problem for de lande, hvis nationalsprog ikke har noget fundament udenfor deres egne grænser. Og selv højtuddannede migranter har stået overfor problemer på arbejdsmarkedet i OECD-lande, hvor de ofte er beskæftiget i jobs, de er overkvalificerede til. Der er en stigende tendens til rekruttering af færdiguddannede studerende, hvilket kan udgøre et alvorligt tab for kildelande, især i de små lande, selv hvis dette dæmpes af betydelige pengeoverførsler (se kapitel 3). OECD-lande burde opveje fordelene af denne slags rekruttering (hurtig integration) imod enhver form for hjerneflugteffekt, som de muligvis fremkalder.

Der er behov for at behandle offentlig politik og diskurs ens i forhold til international migration...

Vanskeligheder med integration af immigranter i nogle lande har ført til restriktioner indenfor adgang og ophold og nogle gange til en offentlig diskurs om migration, der er ambivalent. Restriktionerne og diskursen har muligvis negative indvirkninger i forsøget på at tiltrække den slags migranter, som landet har behov for og også på integrationen af de nuværende immigranter og deres efterkommere. På den ene side har potentielle immigranter mange modtagerlande, de kan vælge imellem, hvorimod arbejdsmarkedet og det uddannelsesmæssige udbytte måske vil lide i en atmosfære, hvor immigranter ikke føler sig velkomne.

... og lande, der kan håndtere balanceakten, bliver de førende

Opsummeret vil modtagerlande, der udviser ensartet håndtering af migrationsbevægelser, der både er imødekommende og bestemte, og i overensstemmelse med nationale behov, stå i en mere favorabel position til at nyde godt af fordelene ved international migration.

© OECD 2006

Denne oversigt er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af denne oversigt er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Flersprogede oversigter er oversatte uddrag af OECD publikationer oprindeligt publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop/

For yderligere oplysninger bedes man kontakte OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 94 53

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
Frankrig

Besøg vores website www.oecd.org/rights/

